

عنوان: تاثیر آری پیپرازول بر میزان مصرف سیگار در بیماران
مرد مبتلا به اختلال دوقطبی

چکیده:

مقدمه: اختلال روانی آشفتگی قابل توجهی در عملکرد مبتلیان ایجاد می کند. اختلال دوقطبی بیماری روانی شایع و ناتوان کننده ای است که از نظر بار بیماری در بین تمام بیماری ها در ردیف پنجم قرار دارد. درمان این اختلال و تثبیت طولانی مدت خلق به علت عدم همکاری بیمار، عودهای مکرر و شدت بیماری مشکل می باشد. از طرفی وابستگی به نیکوتین شایع ترین، کشنده ترین و پرهزینه ترین وابستگی ها به مواد است که اغلب مورد غفلت واقع شده و افراد مبتلا به دوقطبی را در برگرفته است. میزان مصرف سیگار و به طبع آن مرگ و میر بیماران روانپزشکی بالاتر از جمعیت عمومی است.

مواد و روش ها: مطالعه از نوع مداخله ای بوده و جامعه آماری شامل کلیه بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی نوع یک می باشد. ۴۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه آری پیپرازول و پلاسبو قرار گرفتند. نمونه ها یک بار ابتدای مطالعه و بار دیگر پس از ۶ هفته با پرسشنامه های یانگ مانیا و پرسشنامه وابستگی به نیکوتین فاگشتروم مورد بررسی قرار گرفتند. داده های به دست آمده با نرم افزار SPSS 18 و $P\text{-Value} < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: در گروه آری پیپرازول بین ما قبل درمان و بعد درمان تفاوت معنی داری در کاهش مصرف نیکوتین وجود داشت اما در گروه پلاسبو چنین یافته ای به دست نیامد. همچنین در بین دو گروه مشخص گردید افراد مصرف کننده آری پیپرازول نسبت به پلاسبو کاهش معنی داری در مصرف سیگار پس از ۶ هفته درمان داشته اند.

نتیجه گیری: نتایج از تاثیر آری پیپرازول در کاهش مصرف سیگار در مبتلیان به اختلال دوقطبی نوع یک حمایت می کند.

کلمات کلیدی: اختلال دوقطبی نوع یک، آری پیپرازول، پلاسبو، وابستگی، نیکوتین.